

úrskurði í ríki, þar sem meðlagsskyldur átti ekki ríkisborgararétt eða heimilisfang, nema því aðeins, að hann hafi mætt í málinu, eða stefnan eða úrskurðurinn hafi í tæka tíð orðið honum kunn, meðan hann dvaldi í ríkinu.

2. grein.

Beiðni um fullnægju er send frá og móttekin af:

í Danmörku hlutaðeigandi stjórnardeild eða yfirstjórnarvaldi;

í Finnlandi utanríkismálaráðuneytinu;

í Íslandi dómsmálaráðuneytinu;

í Noregi hlutaðeigandi stjórnardeild;

í Svíþjóð réttardeild utanríkismálaráðuneytisins eða fylkisstjórn.

Beiðninni skal fylgja vottorð þess yfirvalds; er hana sendir, um að dómurinn, úrskurðurinn eða samkomulagið uppfylli skilyrði 1. greinar, fyrstu og þriðju málsgreinar, fyrir fullnægju.

Með skjölum, sem skráð eru á finsku eða íslensku, skal fylgja staðfest þýðing, svo fullnægjandi sé, á dönsku, norsku eða sænsku.

3. grein.

Fullnægjugaðin framkvæmist í hverju ríki samkvæmt

ved dom eller forelegg i en stat, hvor den bidragspliktige ikke havde statsborgerrett eller bopæl, medmindre han har avgitt møte under saken eller i rett tid har fått kunnskap om stevningen eller forelegget, mens han opholdt sig i landet.

Artikel 2.

Begjæring om fullbyrdelse avsendes og mottas:

i Danmark av vedkommende ministerium eller overøvrighet;

i Finland av utenriksministeriet;

i Island av justitsministeriet;

i Norge av vedkommende departement;

i Sverige av utenriksdepartementets rettsavdeling eller vedkommende lensstyrelse.

Begjæringen skal være ledsaget av bevidnelse fra den avsendende myndighet om at dommen, beslutningen eller vedtagelsen oppfyller vilkårene for fullbyrdelse efter artikkel 1 første og tredje ledd.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse i fornøden utstrekning til dansk, norsk eller svensk.

Artikel 3.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat efter der gjeldende

där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, kan verkställighet ej påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock, medan han uppehöll sig i landet, i behörig tid erhållit kännedom om stämningen eller föreläggandet.

Artikel 2.

Framställning om erhållande av verkställighet göres och mottages:

i Danmark av vederbörande ministerium eller av överövrighet;

i Finland av ministeriet för utrikesärendena;

i Island av justitsministeriet;

i Norge av vederbörande departement; samt

i Sverige av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse.

Den myndighet, som gör framställningen, skall därvid föga bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de i artikel 1 första och tredje styckena för verkställighet stadgade villkor.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3.

Verkställigheten sker i varje stat enligt där gällande lag